

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Εν Αθηναις τῆς 3 Αὐγούστου 1971

Ἀριθ. πρωτ. _____

Ἀριθ. Γνωμ. 16

Π ρ ό ς

Τῷ Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως

Ε ν τ α ὕ θ ἰ α

Ἐχομεν τήν τιμήν νά γνωρίσωμεν ὅτι ἡ γνώμη μας ἐπί τοῦ τεθέντος ἡμῖν δια τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2322 Φ. 12/34 τῆς 13-7-71 ὑμετέρου ἐγγράφου ἐρωτήματος ἐν σχέσει μέ τήν ἀληθῆ ἔννοϊαν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 334 α' Π.Κ. καί δὴ ἂν στοιχειοθετῆται ἢ οὐ τό ὑπό τῆς διατάξεως αὐτῆς προβλεπόμενον καί τιμωρούμενον ἔγκλημα ὅταν ἐκ τῆς θραύσεως ἀντικειμένων ἐντός δημοσίων κέντρων διασκεδάσῃ δέν προκαλοῦνται διαμαρτυρίαι τῶν θαμόνων, προκειμένου νά παράσχητε ἐχρεωτικῶς ὁδηγίαν πρὸς τὰς ὑφ' ὑμᾶς ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας, εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

Κατά τό δια τοῦ ν.δ. 4/68 προστεθέν ἄρθρον 384 α' ἐν τῷ Ποιν.Κώδικι, τιμωρεῖται δια τῆς ἐν αὐτῷ ποινῆς ὅστις, δημοσίᾳ ἢ ἐντός καταστημάτων ἢ κέντρων ἢ ἄλλων προσιτῶν εἰς τό κοινόν τόπων διασκεδάσῃ, ἐνθ' ἂν προσφέρονται πάσης φύσεως ἐδέσματα ἢ ποτά, προκαλεῖ ἢ διεγείρει καθ' οἷον ὅποτε τρόπον τό κοινόν αἴσθημα, καταστρέφων ἢ βλάπτων ἢ ἄλλως πως καθιστῶν ἀνέφικτον τήν χρῆσιν κινητῶν πραγμάτων (ξένων ἢ μὴ) ἔστω καί τῇ συναινέσει τοῦ κυρίου ἢ κατόχου αὐτῶν ἢ ~~τῶν~~ ὑπευθύνων τοῦ καταστήματος ἢ τοῦ κέντρου -

Πρὸς θεμελίωσιν τοῦ ἐγκλήματος τούτου ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήτως μεταξὺ ἄλλων, ὡς στοχεῖον τῆς ἀντικειμενικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἐγκλήματος, ὅπως ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ἐνεργειῶν προκαλεῖται ἢ διεγείρεται τό κοινόν αἴσθημα. Ὁ νομοθέτης τούτέστιν ἠθέλησε νά τιμωροῦνται ἐκεῖνο οἵτινες θραύσῃ κ.λ.π. τὰ ἐν λόγῳ ἀντικείμενα δημοσίᾳ ἢ ἐντός κέντρων, ἐφ' ὅσον δια τῶν πράξεων τούτων προκαλεῖται ἢ διεγείρεται τό κοινόν αἴσθημα, πρᾶγμα ὅπερ δεόν νά ἐρευνηθῇ ἐν ἐκάστη συγκεκριμένῃ περιπτώσει καί δέν δύναται νά θεωρηθῇ πάντοτε ὡς δεδομένον. -

Διά τήν διαμόρφωσιν τῆς ἐννοίας τοῦ "κοινοῦ αἴσθηματος" πρέπει νά ἀποτελῇ ὁδηγόν οἷχί ἡ ὑποκειμενικὴ κρίσις τοῦ ὀργάνου τῆς τάξεως ἢ ἐτέρου οἴκτου, ἀλλ' ἡ ὑγιῆς ἀντίληψις τοῦ κοινοῦ, τοῦ μέσου λογικοῦ ἀνθρώπου, βάσει τῶν εὐγενῶν παραδό-

σεων και των ηθων της Ελληνικης Κοινωνιας. Απαιτειται εν & αλλοις λόγοις να θιγεται το κατά την κρατουσαν γενικην αντίληψιν της κοινωνιας συναίσθημα της κοσμιότητος και εύπρεπείας. Δεν εξαρτάται δ' ή τιμώρησις εκ της διαθέσεως ή της επιδοκιμασίας ή αποδοκιμασίας ή αδ' αφορίας εκάστου των συνδαιτυμόνων, ούτε απαιτειται να δ' ατυπωθή διαμαρτυρία των θαμώνων εντός του κέντρου, δυναμένη μάλιστα να καταλήξη εις συμπλοκήν, ούτε είναι δυνατόν το αστυνομικόν ὄργανον τό εις τό κέντρον εισερχόμενον και βλέπων να θραύωνται τά αντικείμενα να περιέλθῃ τοῦτο και να ἐρωτή τους θαμώνας εάν ἔχουν ἀντιρρήσεις. Οἱ δυσηρεστημένοι εκ της καταστάσεως αὐτῆς δυνατόν μάλιστα ἔνεκα τούτου να ἔχουν ἀποχωρήσῃ. Όταν τό ὄργανον της τάξεως φρονεῖ ὅτι προκλεῖται ή διεγείρεται, εν τῇ συγκεκριμένη περιπτώσει, τό κοινόν αἴσθημα, εν τῇ ἄνω ἐκτεθείσῃ ἐννοίᾳ, τότε θά καταμηνύσῃ τῇ πρᾶξιν, εις τό δικαστήριον δέ ἀπόκειται ή τελική ἐκτίμησις. -

Ο Ἀντισαγγελεύς

(Ι. Γραφανάκης)

Κοινοποιήσις

Εἰς τοὺς κ.κ. Εἰσαγγελεῖς Ἐφετῶν
διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐρμηνείας και ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως
τοῦ ἄρθρου 384 Ἀ.Π.Κ. -